

Datu valsts inspekcija

Blaumaņa iela 11/13-15, Rīga, LV-1011, tālr. 67223131, fakss 67223556, e-pasts info@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

Rīgā

14.09.2020. Nr. [..]
Uz 28.08.2020.

[..]

Par personas datu apstrādi, veicot elektroniskos maksājumus

Datu valsts inspekcija (turpmāk – DVI) 2020.gada 28.augustā saņēma Jūsu 2020.gada 28.augusta sūdzību ar pielikumiem (*DVI reģistrēta ar Nr[..]*) (turpmāk-Sūdzību) par DVI rīcību, sniedzot atbildes uz Jūsu 2020.gada 3.maija iesniegumu (DVI reģistrēts ar Nr.[..]) un 2020.gada 15.jūnija iesniegumu (DVI reģistrēts ar Nr. [..]) (turpmāk - Iesniegumi), uz kuriem DVI sniedza atbildi ar DVI 2020.gada 1.aprīļa atbildes vēstuli Nr. [..] un 2020.gada 14.jūlija atbildes vēstuli Nr. [..] (turpmāk - Atbildes vēstules) par Luminor Bank AS Latvijas filiāles (turpmāk- Luminor) un citu banku, kas apkalpo klientus Latvijas Republikā, veikto Jūsu un citu banku klientu personas datu apstrādi Iesniegumos minētajā gadījumā.

Sūdzībā Jūs atkārtojat Iesniegumos sniegto informāciju, lūgumus un DVI Atbildes vēstulēs Jums sniegto informāciju. Norādāt uz Jūsprāt pieļautajām kļūdām un nepilnībām Atbildes vēstulē saturā un paužat viedokli, ka, izskatot Iesniegumus, DVI nav rīkojusies atbilstoši tai Vispārīgās datu aizsardzības regulā¹ (turpmāk – VDAR) noteiktajiem uzdevumiem un pilnvarām. Lūdzat ierosināt administratīvo procesu par Iesniegumos minēto, iespējams, prettiesisko personas datu apstrādi un, ja administratīvais process tiek ierosināts, informēt Jūs par tā virzību.

Sūdzībā minētajos Iesniegumos Jūs apšaubāt Luminor un citu banku, kas apkalpo klientus Latvijas Republikā, prakses atbilstību VDAR prasībām, veicot Jūsu un citu personu datu apstrādi, nododot maksātāja bankas konta numuru un personas kodu maksājuma saņēmējam, izpildot maksājumus starp vienas bankas klientiem un situācijā, kad maksājuma saņēmējs ir citas bankas klients.

Tiesisko regulējumu fizisko personu datu apstrādei nosaka VDAR, Fizisko personu datu apstrādes likums (turpmāk – FPDAL) un citi normatīvie akti. DVI kompetenci, uzdevumus un pilnvaras nosaka VDAR 55. - 58.pants un FPDAL 4. - 5.pants.

DVI informē, ka pamatojoties uz Jūsu Iesniegumiem, DVI uz savas iniciatīvas pamata pieprasīja informāciju no Latvijas Finanšu nozares asociācijas (turpmāk - Asociācija) un Luminor, citastarp, pieprasot skaidrojumu par personas datu apstrādes iepriekš minētajā situācijā un veidā,

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016.gada 27.aprīļa Regulas Nr.2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)

tiesisko pamatu VDAR 6.panta 1.punta izpratnē. Papildus DVI saņēma arī Latvijas Republikas Finanšu ministrijas (turpmāk – Ministrija) viedokli.

DVI informē, ka maksātāja bankas konta un personas koda nodošanas tiesiskais pamats, atkarībā no maksājuma veikšanas mērķa, maksātāja un maksājuma saņēmēja statusa un maksājuma veikšanas apstākļiem, var būt VDAR **6.panta 1.punkta “b, “c” vai “f” apakšpunkts, kā arī konkrētās situācijās var būt piemērojami vairāki minētie tiesiskie pamati vienlaikus**. Balstoties uz Asociācijas, Luminor un Ministrijas sniegto informāciju, lai viestu skaidrību par Iesniegumos minētās personas datu apstrādes pamatu un atbilstību VDAR, DVI sniedz sekojošu, detalizētu skaidrojumu.

[1] Informācijas par maksātāja norēķinu konta un maksātāja personas koda nodošana maksājuma saņēmējam pamatojama galvenokārt ar **VDAR 6.panta 1.punkta “c” apakšpunktu, jeb uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu**. Bankai, izpildot maksājumu Eiropas Savienības (turpmāk - ES) un Eiropas Ekonomiskās zonas (turpmāk - EEZ) ietvaros, informācija par maksājuma veicēju tiek nodota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (ES) 2015/847 par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr.1781/2006² (turpmāk- Regula 2015/847) 4.panta 1.punktu, kas nosaka, ka *“maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka līdzekļu pārvedumiem ir pievienota šāda informācija par maksātāju – a) maksātāja vārds/nosaukums, b) maksātāja maksājuma konts; un c) maksātāja adrese, oficiāla personas dokumenta numurs, klienta identifikācijas numurs vai dzimšanas datums un vieta.”*

Bankām ir jāievēro arī Eiropas Maksājumu Padomes izdotie SEPA³ kredīta pārvedumu shēmas noteikumi (turpmāk - SEPA noteikumi)⁴. Šī shēma ir uzskatāma par “maksājuma shēmu” SEPA regulas⁵ izpratnē, proti – vienotu noteikumu, prakses, standartu un/vai īstenošanas vadlīniju kopumu maksājuma darījumu veikšanai ES un dalībvalstīs⁶. SEPA noteikumu 4.5.4.punktā norādīta minimālā informācija, kam jābūt norādītai dažādos posmos, arī posmā *“banka-klients”*, tostarp *“02 Maksājuma veicēja vārds [...] 10 Maksājuma veicēja personas kods”*. Turklāt saskaņā ar SEPA noteikumu 4.5.1.punktu, posmā *“banka-banka”*, saņemot jebkādu maksājumam pievienoto informāciju, neatkarīgi no tā, vai tā ir obligāta, saņēmējbankai tā ir jānodod maksājuma saņēmējam.

DVI norāda, ka maksātāja bankas konta un personas koda izpaušana izriet arī no uz bankām attiecināmā regulējuma noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā. Starptautiskās organizācijas Financial Action Task Force (FATF) rekomendācijām⁷, kurās noteikts, kādai informācijai jābūt norādītai pārrobežu transakcijās (pārvedumos) par maksājuma veicēju, tostarp maksātāja vārds (uzvārds), maksātāja **konta numurs**, kur tāds tiek lietots, lai apstrādātu, maksātāja adrese, vai personas kods, vai **klienta identifikācijas numurs**, vai dzimšanas datums un vieta. Līdzīgai informācijai jābūt norādītai arī iekšzemes transakcijās, ja vien to nevar padarīt pieejamu saņēmējbankai un attiecīgajām uzraudzības iestādēm citos veidos. Šajā gadījumā maksājuma uzdevums ietver tikai **konta numuru** vai unikālo transakcijas (pārveduma) numuru, nodrošinot minēto identifikatoru sasaisti ar transakciju (pārvedumu) un maksātāju vai saņēmēju.

² <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2015/847/oj/?locale=LV>

³ SEPA (Single Euro Payments Area) jeb Vienotā eiro maksājumu telpa nodrošina iespēju visiem patērētājiem, uzņēmumiem un valsts iestādēm neatkarīgi no tā, kurā Eiropas valstī tie atrodas, veikt un saņemt eiro maksājumus gan starp valstīm, gan vienas valsts ietvaros, saskaņā ar vieniem un tiem pašiem galvenajiem nosacījumiem, tiesībām un pienākumiem. SEPA maksājumi ir maksājumi Eiropas Savienības dalībvalsts un Eiropas Ekonomikas zonas valstu (Islande, Norvēģija, Lihtenšteina un Šveice) robežās eiro valūtā.

⁴ <https://www.europeanpaymentscouncil.eu/sites/default/files/kb/file/2018-11/EPC125-05%202019%20SCT%20Rulebook%20version%201.0.pdf>

⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012R0260&from=EN>

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012R0260&from=EN> Saskaņā ar SEPA regulas 2.panta 7.punktu maksājumu shēma ir *“vienots noteikumu, prakses, standartu un/vai īstenošanas vadlīniju kopums maksājuma darījumu veikšanai [Eiropas] Savienībā un dalībvalstīs, par kuru vienojušies MPS [maksājumu pakalpojuma sniedzēji] un kurš ir nošķirts no jebkādas infrastruktūras vai maksājumu sistēmas, ar kuras palīdzību tiek nodrošināta tā darbība.”*

⁷ <https://www.cfatf-gafic.org/index.php/documents/fatf-40r/382-fatf-recommendation-16-wire-transfers>

Iepriekšminētais ir ievērots arī Latvijas nacionālā līmeņa likumdošanā. Proti, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumu noteikto. Šī likuma 11.panta 1.punkts paredz, ka klienta izpētes pasākumi cita starpā ietver **klienta identifikāciju** un iegūto datu pārbaudi. Savukārt likuma 12.pants paredz, kādā veidā ir identificējama fiziska persona – fizisko personu identificē, pārbaudot tās identitāti pēc klienta personu apliecinoša dokumenta, kurā sniegta šāda informācija: par rezidentu — vārds, uzvārds, **personas kods**. Minētā likuma 44.panta pirmā daļa noteic, ka likuma mērķu īstenošanai kredītiestāde, maksājumu iestāde vai elektroniskās naudas iestāde pēc korespondentbankas vai citas maksājuma izpildē iesaistītās maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes pieprasījuma sniedz tai savu klientu un to patieso labuma guvēju vai pilnvaroto personu identifikācijas un izpētes gaitā iegūto informāciju un dokumentus, kas attiecas uz darījumu, saistībā ar kuru maksājums tiek veikts.

Tādējādi, starptautiskais ES un EEZ līmeņa regulējums paredz maksātāja bankas konta un personas koda pievienošanu maksājumam posmā “banka-banka”, un attiecīgi, visas maksājumam pievienotās informācijas nodošanu maksājuma saņēmējam posmā “banka-klients”.

Iepriekš minētais regulējums ir ievērots arī Latvijas nacionālā līmeņa normatīvajos aktos. Proti, Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma (turpmāk - Maksājumu likums) 70.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka “Pēc tam, kad izpildīts maksājums, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties (..) sniedz vai dara pieejamu saņēmējam (..) norādi (referenci), kas ļauj saņēmējam **identificēt maksājumu un, ja iespējams, arī maksātāju, un jebkuru informāciju, kas iesniegta līdz ar maksājumu**”.

Maksājumu likums ir pieņemts, Latvijas likumdošanā transponējot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2015/2366 par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvu 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK. Šīs direktīvas preambulas 61.punktā īpaši uzsvērtas maksājuma saņēmēja tiesības uz informāciju par izpildīto maksājumu: “Galvenā informācija par veiktajiem maksājumu darījumiem patērētājam būtu jāsaņem bez papildu maksas. Veicot vienreizēju maksājumu darījumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāpieprasa atsevišķa maksa par minēto informāciju. Tāpat arī turpmāka ik mēnesi sniegta informācija par maksājumu darījumiem saskaņā ar pamatlīgumu būtu jāsniedz bez maksas.” Tātad informācijas par saņemtajiem maksājumu pakalpojumiem brīva pieejamība maksājumu pakalpojumu saņēmējiem ir viens no minētās direktīvas pamatprincipiem.

Maksājumu likuma ne tikai paredz nepieciešamību identificēt maksājumu, bet arī norāda uz nepieciešamību identificēt maksātāju, kad tas ir iespējams. Tā arī, maksājuma saņēmējam jādara pieejama jebkāda informācija, kas iesniegta līdz ar maksājumu.

Nav noteikts, kāds ir minimālais personas datu apjoms, kas nepieciešams, lai sasniegtu likumā norādīto mērķi – maksājuma saņēmējam identificēt maksātāju, taču bankas kā maksātāju identificējošu informāciju izmanto personas vārdu un uzvārdu un personas kodu. Vārds un uzvārds ir vispārpieņemti identifikatori salīdzinoši vienkāršās sadzīviskās situācijās (piemēram, maksājumi starp vienas ģimenes locekļiem, paziņām, kolēģiem) un vairumā gadījumu spēj nodrošināt unikālu personas identifikāciju sadzīviskās situācijās, taču veicot komercdarbību un visas valsts mērogā **personas vārds un uzvārds nevar kalpot kā unikāls identifikators**.

Tāpat, kā iepriekš minētais ES un EEZ līmeņa regulējums, arī Maksājumu likuma 70.panta 1.punkta 1.apakšpunkts uzliek pienākumu darīt pieejamu maksājuma saņēmējam visu informāciju, kas saņemta līdz ar maksājumu. Līdz ar to, arī jebkāda maksātāja brīvprātīgi norādīta informācija ir obligāti norādāma maksājuma saņēmējam. Šis pienākums ierobežo bankas rīcības brīvību patvaļīgi aizklāt (darīt nepieejamu) informāciju, ja tā ir tikusi saņemta līdz ar maksājumu. Proti, ja saņēmējbanka, līdz ar maksājumu, kas veikts no citas bankas saņem arī maksātāja konta numuru un personas kodu, patvaļīgi nenorādītu maksājuma saņēmējam maksātāja bankas kontu un personas kodu, tiktu pārkāptas Maksājumu likuma prasības, jo netiktu realizētas maksājuma saņēmēja tiesības

saņemt līdz ar maksājumu iesniegto informāciju. Tajā pašā laikā, ja banka nesaņem maksājuma failā informāciju par personas kodu, tas arī netiek norādīts saņēmējam.

[2] No iepriekš minētā izriet arī skaidrojums par bankas konta numura izpaušanu maksājuma saņēmējam uz **VDAR 6.panta 1.daļas “b” apakšpunkta, jeb līguma izpildes**, proti maksājumu izpildes nodrošināšana klientiem. Saskaņā ar noslēgto līgumu ar klienti bankas nodrošina maksājuma izpildi, neatkarīgi no maksājuma saņēmējam norādāmas informācijas apjoma. Nepievienojot maksājumam tā saņēmēja konta numuru, nebūtu iespējams maksājumu izpildīt. Atkārtojot iepriekš minēto, ja saņēmējbanka līdz ar maksājumu saņem maksātāja bankas konta numuru, atbilstoši Maksājumu likuma 70.panta 1.punkta 1.apakšpunktam šo informāciju ir pienākums nodot maksājuma saņēmējam. Papildus, maksātāja konta numuru norādīt ir nepieciešams, lai spētu maksājuma saņēmējam nodrošināt naudas atmaksas, atgriešanas vai pārskaitīšanas iespējas, ja, veicot maksājumu, ir notikusi kļūda.

[3] DVI norāda, ka maksātāja personas koda izpaušana maksājuma saņēmējam ir pamatota arī ar **VDAR 6.panta 1.punkta “f” apakšpunktu, pārziņa vai trešās personas legītimām interesēm**. Proti, pastāv situācijas, kurās konkrētu personu grupu maksājuma saņēmēji var nebūt spējīgi identificēt maksātāju bez pievienota personas koda vai arī tā nenorādīšana paralizētu vai būtiski apgrūtinātu šo personu darbu un iespēju to veikt atbilstoši piemērojamo normatīvo aktu prasībām. Saskaņā ar DVI rīcībā esošo informāciju, iepriekš minētais attiecas uz, bet ne tikai, turpmāk minētajām **peronu kategorijām:**

Pirmkārt, Pakalpojumu sniedzēji, kas apstrādā lielus ienākošo maksājumu apjomus, izmanto personas kodu, lai identificētu maksātājus,. Šādi pakalpojumu sniedzēji ir, piemēram, juridiskās personas, kas sniedz iedzīvotājiem nozīmīgus pakalpojumus (piemēram, telekomunikāciju, elektroenerģijas, komunālos), kuru klienti bieži vien nenorāda savos maksājumos pieprasītos identifikatorus, piemēram, rēķina vai līguma numuru. Attiecīgi personas kods ir vienīgai identifikators, kas ļauj šiem uzņēmumiem korekti identificēt savus maksātājus jo Latvijas mērogā bez papildus identifikatora personas nevar tikt precīzi identificētas tikai izmantojot vārdu un uzvārdu. Papildus jānorāda, ka maksātāja personas koda nodošana maksājumu saņēmējam ir arī paša maksātāja interesēs, jo tas ļauj pareizi un savlaicīgi izpildīt maksājumu, tādējādi izvairoties no parādu veidošanas kļūdaini veiktā maksājuma dēļ.

Otrkārt, Personas kods kā unikāls personas identifikators nepieciešams arī individuāliem maksājumu saņēmējiem, piemēram, mājražotājiem, pārdodot preces un pakalpojumus internetā, situācijās kad maksātājs nav iepriekš zināms.

Treškārt, parādu atguvējiem, maksājuma veicēja personas kods maksājumos ir būtisks, lai identificētu personu, no kuras piedzīt parādu vai kura veic maksājumu parādnieka vietā.

Ceturtkārt, nebanku aizdevējiem, maksājuma veicēja personas kods maksājumos ir būtisks, lai identificētu personu, kurai ieskaitīt aizdevumu (saskaņā ar Ministru kabineta 2018.gada 3.jūlija noteikumu Nr. 392 “Kārtība, kādā Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjekts veic klienta neklātienas identifikāciju” 7.3.punktu, saskaņā ar ko personas kods maksājumā ir viena no metodēm, kas tiek izmantota gandrīz visos gadījumos, kad tiek slēgti distances aizdevumu līgumi).

Piektkārt, Normatīvo aktu prasību izpildei nodokļu jomā maksātāja personas koda norādīšana ir nepieciešama arī ziedojumu saņēmējiem ziedotāju identificēšanai un **valsts amatpersonām, valsts amatpersonas deklarācijas aizpildīšanai**, identificējot personas, no kurām saņemti deklarējami maksājumi (darījumi).

Sestkārt, personas kods, kas saņemts līdz ar maksājumu ir nepieciešams arī grāmatvedības uzskaitē, ko veic visi komersanti. Maksājumu apliecinājoši dokumenti, tai skaitā konta izraksti, tiek izmantoti arī grāmatvedības kārtīšanā kā attaisnojuma dokumenti. Saskaņā ar likuma “Par grāmatvedību” 7. pantu: “*Grāmatvedības reģistros izdara ierakstus, kas pamatoti ar attaisnojuma dokumentiem. Attaisnojuma dokuments ir dokuments, kurš apliecina uzņēmuma*

saimnieciskā darījuma esamību un kurā ietverti vismaz šādi dokumenta rekvizīti un informācija par saimniecisko darījumu:

1) dokumenta autora nosaukums (firma), bet ja dokumenta autors ir fiziskā persona, — **vārds un uzvārds**;

2) dokumenta autora reģistrācijas numurs (ja dokumenta autors saskaņā ar likumu jāreģistrē), bet ja dokumenta autors ir fiziskā persona, — **personas kods** (ja personai tāds piešķirts).”

Nemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka konta izraksts var kalpot kā attaisnojuma dokuments grāmatvedības mērķiem, kā arī tam ir jāapliecina saimnieciskais darījums un jāļauj Valsts ieņēmumu dienestam identificēt darījumu. Attiecīgi, Bankai nenorādot maksātāja personas kodu, tas netiks atspoguļots konta izrakstā, tādējādi, maksājuma saņēmējam var nebūt iespējams izmantot šādu konta izrakstu kā attaisnojuma dokumentu. Pienācīgu attaisnojuma dokumentu neesamība var radīt negatīvas nodokļu sekas komersantam.

Jāuzsver arī, ka detalizētas maksātāja personu identificējošas informācijas neizpaušanas gadījumā praktiski apgrūtinājumi un negatīvas sekas varētu rasties ne tikai maksājumu saņēmējiem, bet arī pašiem maksātājiem, kurus maksājumu saņēmēji nevarētu pienācīgi identificēt un tādējādi saņemto naudas summu savlaicīgi vai korekti nenovirzītu maksātāju maksājumu saistību izpildei.

Septītkārt, Valsts iestādes kā Valsts kase, ienākošo maksājumu un maksātāju identifikāciju veic pēc personas koda DVI norāda, ka Ministru kabineta 2018.gada 30.oktobra noteikumu Nr. 661 "Kārtība, kādā maksā nodokļus, nodevas, citus valsts noteiktos maksājumus un ar tiem saistītos maksājumus un novirza tos saistību segšanai" 6.punkts paredz, ka "*fiziska persona, veicot maksājumu kontā, maksājuma rīkojumā norāda savus vai cita gala maksātāja identifikācijas datus, tostarp vārdu, uzvārdu un personas kodu vai dzimšanas datumu.*"

Papildus, attiecībā uz valsts iestāžu nepieciešamību līdz ar maksājumu Valsts Kasei saņemt arī maksātāja personas kodu, DVI vērš uzmanību uz Latvijas Republikas Finanšu ministrijas pausto viedokli, kura norādīja: "*Valsts kase, sniedzot maksājumu pakalpojumus klientiem un izvērtējot atzinumu sniegšanai saņemtos normatīvo aktu projektus valsts budžeta iestāžu sniegto pakalpojumu, nodevu, nodokļu, naudas sodu vai citu nenodokļu ieņēmumu (arī sodu) iekasēšanas jomā, samērā regulāri saskaras ar valsts iestāžu prasību maksājumu rīkojumā norādīt tādu rekvizītus, kas nepārprotami identificē maksātāju (pakalpojuma pieprasītāju) un pieprasīto pakalpojumu. Šāda prasība kļuva arvien izplatītāka pēc tam, kad spēkā stājās Ministru kabineta 2010. gada 12. oktobra noteikumi Nr. 972 "Noteikumi par kārtību, kā veicami maksājumi valsts budžetā un tie atzīstami par saņemtiem, un prasībām tiešsaistes maksājumu pakalpojumu izmantošanai norēķinos ar valsts budžetu", ar kuriem pakalpojuma saņemšanai **nedrīkst prasīt iesniegt** bankas apliecinātu maksājuma izdruku kā pierādījumu samaksas veikšanai. Līdz ar to valsts iestādēm ir būtisks maksātāja identifikators, jo saņemto samaksu par pakalpojumu tās pamatā spēj identificēt tikai pēc maksātāja datiem – vārds, uzvārds, nosaukums un maksātāja identifikators.*"

Līdzsvarojot iepriekš minētās banku un trešo personu un plašāk - sabiedrības - intereses pret datu subjekta- maksājuma veicēja interesēm, pamattiesībām un pamatbrīvībām, tajā skaitā tiesībām uz personas datu aizsardzību, DVI norāda uz sekojošajiem apsvērumiem.

Maksātāja - datu subjekta interese nenorādīt personas kodu iespējams varētu tikt saistīta ar mērķi palikt daļēji neidentificējamam un neatklāt savu dzimšanas datumu un gadu un reģionu, kas ir ietverts personas kodā. DVI norāda, ka Latvijā pastāv iespēja izvēlēties arī tādu personas kodu, kas nesniedz norādes uz personas dzimšanas datumu, gadu un reģionu. Tādējādi datu subjekti, kas vēlas izvairīties no tāda personas identifikatora, kas papildus identifikācijai arī sniedz norādes par personas dzimšanas datumu un reģionu – var proaktīvi savu personas kodu mainīt uz tādu, kas šādu informāciju nesniedz. DVI atzīst, ka iepriekš minētais prasītu no maksātāja-datu subjekta zināmu laiku un resursus. Tomēr, skatot šo kontekstā ar sekām, kas iestātos iepriekšminētajām trešajām personām personas koda nenorādīšanas gadījumā, kas padarītu neiespējamu vai ievērojami apgrūtinātu to darbību un spēju to veikt atbilstoši piemērojamo normatīvo aktu prasībām..

Maksātāja- datu subjekta interese nenorādīt bankas konta numuru varētu tikt saistīta ar iespējamu tā izmantošanu krāpnieciskos nolūkos. Tomēr, atbilstoši Luminor sniegtajai informācijai, Luminor rīcībā nav informācijas, ka konta numurs pats par sevi varētu tikt izmantots krāpniecībai vai kādā veidā varētu novest pie finansiāliem zaudējumiem. Lai gan iespējams prezumēt, ka lielāks pieejamais informācijas apjoms par personu, jo lielāka iespēja pret personu veikt krāpnieciskas darbības, bankas konta numurs nepaaugstina krāpniecības risku vērā ņemamā līmenī. DVI norāda, ka bankas konta numurs nesniedz informāciju par pašu maksātāju, neatklāj tā finansiālo situāciju vai citus ar personas finansēm saistītus parametrus, vienīgi norāda uz banku, kuras klients ir maksātājs.

Ņemot vērā iepriekš minēto, DVI secina, ka banku un trešo personu intereses, veicot Iesniegumos minēto personas datu apstrādi, prevalē pār maksātāju - datu subjektu interesēm, pamattiesībām un pamatbrīvībām. Aizliegums nodot maksātāja personas kodu un bankas kontu, šo datu selektīva izpaušana, balstoties uz katras situācijas specifiku vai datu subjekta piekrišanu, būtu neproporcionāls apgrūtinājums gan bankām, gan dažādu kategoriju banku klientiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, DVI secina, ka personas datu apstrāde ir pamatota atbilstoši VDAR 6.panta 1.punkta prasībām un tiek veikta saskaņā ar VDAR 5.punktā minētajiem principiem. DVI, saskaņā ar VDAR 77.panta 2.punktu, informē, ka ir izskatījusi Jūsu Sūdzību, nekonstatējot prettiesisku personas datu apstrādi, un šobrīd neveiks citas uzraudzības darbības.

Direktora vietniece

L.Dilba

[..]

IZRAKSTS PAREIZS